

INSTRUKCJA O MISJACH I REKOLEKCJACH PARAFIALNYCH

1. Przepowiadanie słowa Bożego stanowi jedno z najważniejszych zadań powierzonych przez Chrystusa Kościołowi. „Pan Jezus bowiem wybrał i ustanowił Apostołów zarodkiem ludu Nowego Przymierza i zaczątkiem nowej hierarchii, powierzając im mandat nauczania wszystkich narodów (...) oraz kształcenia i kierowania kapłańskim ludem. Misja Apostołów, którą Pan Jezus stale powierza pasterzom swojego ludu, jest prawdziwą służbą, która w Piśmie Świętym określona jest znamienym mianem <<diakonii>>, czyli posługi, urzędu. W nieprzerwanie trwającej sukcesji apostoelskiej kapłani w chwili święceń otrzymują od Zmartwychwstałego Chrystusa charyzmat Ducha Świętego a wraz z nim – władzę i świętą moc działania *in persona Christi Capitis* (w osobie Chrystusa Głowy), ażeby głosząc Ewangelię i sprawując sakramenty służyli Kościołowi i jednoczyli go w Duchu Świętym” (ChL 22).

2. Istotną formę przepowiadania słowa Bożego stanowią rekolekcje i misje organizowane cyklicznie we wspólnotach parafialnych. „Proboszczowie zgodnie z zarządzeniem biskupa diecezjalnego powinni w pewnych okresach organizować to przepowiadanie, które nazywa się rekolekcjami i świętymi misjami, lub inne formy przepowiadania dostosowane do miejscowych potrzeb” (KPK, kan. 770). Wydarzenia te, ze swej natury niosące szczególną łaskę Boga, powinny być szczególnym czasem mobilizacji parafii: budzenia sumień, umacniania w wierze i ożywiania chrześcijańskiej gorliwości.

Misje święte

3. Szczególną formą głoszenia Dobrej Nowiny we wspólnotach parafialnych są misje święte, które określa się także jako: misje ludowe, misje parafialne, misje wiary. Misje są ograniczoną czasowo akcją pastoralną, prowadzoną przez przybywających z zewnątrz głosicieli słowa Bożego, zmierzającą przez wygłaszanie kazań i udzielanie sakramentów (głównie pokuty i Eucharystii) do gruntownej odnowy życia religijnego wiernych danej parafii.

4. Misje, jako czas głoszenia kerygmatu i szczególnego budzenia wiary winny być organizowane we wspólnotach parafialnych cyklicznie, przynajmniej co 10 lat. Dopuszcza się alternatywną wobec misji formę rekolekcji (misji) ewangelizacyjnych, których cel – głoszenie kerygmatu i doprowadzenie wiernych do uznania Jezusa Chrystusa za jedynego Pana i Zbawiciela – wydaje się być tożsamy z celem misji świętych.

Rekolekcje parafialne

5. Zgodnie z dotychczasową praktyką Diecezji Płockiej należy podtrzymać zwyczaj organizowania w okresie Wielkiego Postu oraz Adwentu rekolekcji parafialnych, połączonych z możliwością skorzystania przez uczestników z sakramentu pokuty i pojednania, mających na celu przygotowanie ich do pełnego przeżycia uroczystości Wielkanocy oraz Bożego Narodzenia.

6. Rekolekcje winny prowadzić do odnowy religijno-moralnej i kształtowania postaw ewangelicznych u wiernych, a przez to do odnowy Kościoła lokalnego i budowania go jako wspólnoty świętych.

7. Rekolekcje parafialne winny zostać tak zorganizowane przez tych, którzy je głoszą, a także proboszczów parafii, w których rekolekcje się odbywają, aby pod względem treściowym przybierały jedną z następujących form:

7.1. Rekolekcje adwentowe i wielkopostne jako czas ćwiczeń duchowych wspólnoty chrześcijańskiej. Ich celem jest przygotowanie uczestników do głębszego przeżycia uroczystości Narodzenia Pańskiego albo Zmartwychwstania Chrystusa. Służą temu między innymi: słuchanie słowa Bożego, nabożeństwa pokutne, dłuższe modlitwy oraz podejmowanie dzieł miłosierdzia.

7.2. Rekolekcje nawiązujące do misji ludowych, które mają na celu umocnienie i pogłębienie życia chrześcijańskiego. Tego typu rekolekcje są najbliższe rekolekcjom ewangelizacyjnym, zmierzającym do zdecydowanego opowiedzenia się za Chrystusem.

7.3. Rekolekcje katechetyczne, które są formą katechezy dorosłych, stanowiącą kontynuację katechezy szkolnej, wspierającą wiernych w drodze do dojrzałej wiary. Rekolekcje te służą przypomnieniu podstawowych prawd wiary i życia chrześcijańskiego, zawartych w Katechizmie Kościoła Katolickiego.

7.4. Rekolekcje biblijne, które zmierzają do pogłębienia znajomości Pisma Świętego.

7.5. Rekolekcje tematyczne, opierające się na corocznych programach duszpasterskich proponowanych przez Komisję Duszpasterstwa Konferencji Episkopatu Polski. Duszpasterze parafii zapraszający rekolekcyjistów powinni im sugerować podejmowanie problemów zawartych w tychże programach.

8. Wybór formy rekolekcji i podejmowanych podczas nich treści powinien być dostosowany do możliwości słuchaczy i uwzględniać ich aktualne potrzeby.

9. Powszechnie stosowaną praktyką podczas rekolekcji jest sprawowanie codziennie kilku Mszy Świętych połączonych z kazaniem, zwykle nieco dłuższymi niż niedzielne lub świąteczne. Należy ten program wzbogacić o inne formy sprawowania liturgii i nabożeństw, połączone z nauką rekolekcyjną, np.: Liturgię godzin (Jutrznia albo Nieszpory), Drogę Krzyżową, adorację Najświętszego Sakramentu lub Gorzkie Żale.

10. Ważną rolę w przygotowaniu wiernych do odbycia sakramentalnej spowiedzi pełni nabożeństwo pokutne, praktycznie nieznanne w wielu parafiach. Podczas rekolekcji parafialnych i misji powinno zostać odprawione przynajmniej jedno takie nabożeństwo połączone ze spowiedzią indywidualną penitentów (zob. OP, s. 197-230). W miarę możliwości powinno się unikać spowiedzi w czasie Mszy Świętych. Stąd podczas rekolekcji i misji spowiedź należy rozpocząć przynajmniej pół godziny przed każdą Eucharystią i poinformować o tym wiernych.

11. Zgodnie z dawną praktyką Diecezji Płockiej, rekolekcje parafialne mogą prowadzić prezbiterzy, którzy ukończyli przynajmniej trzeci rok kapłaństwa. W przypadku rekolekcji zamkniętych, organizowanych dla małych grup wiernych, na przykład oazowych, dopuszczalna jest jednak praktyka prowadzenia ich przez prezbiterów niezależnie od wieku. Rekolekcje parafialne oraz rekolekcje dla małych grup, po uzyskaniu zezwolenia Biskupa Płockiego, mogą prowadzić także odpowiednio do tego przygotowane osoby świeckie. O takie zezwolenie zwraca się proboszcz parafii, rektor kościoła lub inny organizator rekolekcji.

12. Duszpasterze winni pamiętać, że uczestnictwo nauczycieli w rekolekcjach dla dzieci i młodzieży szkolnej, odbywanych w kościołach i innych pomieszczeniach sakralnych nie będących budynkami szkolnymi, jest całkowicie dobrowolne. Duszpasterze mogą prosić dyrekcję, nauczycieli i pozostałych pracowników szkoły o udział w rekolekcjach i pomoc w umożliwieniu uczniom bezpiecznego w nich udziału, ale nie mogą ich do tego zobowiązywać. Nauczycieli i wszystkich innych pracowników szkoły zobowiązać w tej kwestii mogą jedynie odpowiednie władze oświatowe i szkolne. Z drugiej strony nie wolno zapominać, że czas rekolekcji parafialnych, w które włączani są uczniowie szkół, nie jest dla nauczycieli okresem płatnego urlopu. Podobnie jak podczas wyjścia uczniów ze szkoły na imprezy kulturalne, sportowe czy rekreacyjne, nauczyciele są zobowiązani do obecności wśród swoich wychowanków, ilekroć ci – jako społeczność szkolna – wyprowadzani są poza teren szkoły; dlatego też nauczyciele powinni towarzyszyć uczniom w drodze do i z kościoła, zapewniając im odpowiednią opiekę.